

Závěrečná zpráva úředníka pro slyšení věci COMP/C-3/37.792 — Microsoft

(podle článku 15 rozhodnutí Komise (2001/462 ES, ESUO) ze dne 23. května 2001 o mandátu úředníků pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže – Úř. věst. L 162, 19.6.2001, s. 21)

(2007/C 26/04)

Z návrhu rozhodnutí v této věci vyplývá:

Řízení a oznámení o námitkách

Společnost Sun Microsystems Inc (dále jen „Sun“) předložila stížnost podle článku 82 proti společnosti Microsoft Corporation (dále jen „Microsoft“) podle článku 3 nařízení Rady č. 17/62 ⁽¹⁾, v níž se konstatuje, že Microsoft v rozporu s právem utajila významné informace o interoperabilitě, které by v konečném důsledku umožnily společnosti Microsoft rozšířit její dominantní postavení v oblasti operačních systémů PC o úzce související trh s operačními systémy skupinových serverů. Řízení ve věci zahájené na základě stížnosti společnosti Sun byla zaregistrováno pod spisovou značkou IV/C-3/37.345.

Dne 1. srpna 2000 zaslala Komise společnosti Microsoft v souladu s článkem 2 nařízení č. 2842/89 ⁽²⁾ první oznámení o námitkách. Společnost Microsoft na ně odpověděla dne 17. listopadu 2000.

V únoru 2000 zahájila Komise z vlastní iniciativy vyšetřování ve věcech nezákonného propojení produktu Media Player společnosti Microsoft s jejím dominantním operačním systémem Windows; toto vyšetřování bylo zaregistrováno pod spisovou značkou COMP/C-3/37.792.

Druhým oznámením o námitkách, které bylo zasláno společnosti Microsoft dne 30. srpna 2001, byla doplněna relevantní zjištění obsažená v prvním oznámení o námitkách k řízení ve věci COMP/C-3/37.792. Uvedené oznámení se týkalo otázek interoperability a začlenění programu Windows Media Player do systému Windows. Společnost Microsoft odpověděla dne 16. listopadu 2001. Vzдалa se svého práva na ústní slyšení.

Třetí oznámení o námitkách bylo společnosti Microsoft doručeno dne 6. srpna 2003. Toto doplňující oznámení o námitkách se nevztahuje na zneužití jiné povahy, než jsou zneužití popsána v prvním a druhém oznámení o námitkách a vysvětluje, že jeho nové prvky je třeba vykládat v kontextu úvodních dvou oznámení o námitkách. Do tohoto oznámení byly převzaty zejména výsledky následně provedeného průzkumu trhu; kromě toho obsahuje podrobnější vysvětlení prostředků nápravy, o nichž uvažuje Komise.

Odpověď společnosti Microsoft na oznámení o námitkách

Společnosti Microsoft byla původně k předložení odpovědi na třetí oznámení o námitkách poskytnuta lhůta v trvání osmi týdnů končící dnem 1. října 2003. Dne 7. a 8. srpna 2003 jí bylo umožněno nahlédnout do spisu vedeného Komisí. Společnosti Microsoft bylo tudíž umožněno nahlédnout do spisu celkem čtyřikrát. Dne 7. září 2003 požádala společnost Microsoft o prodloužení stanovené lhůty pro odpověď na oznámení o námitkách o 60 dní, čili do 4. prosince 2003. Původně jsem považovala tak značné prodloužení lhůty za nepřiměřené. Zejména poté, co jsem vzala v úvahu období dovolených, jsem však souhlasila s prodloužením lhůty do 17. října 2003. Dne 17. října 2003 společnost Microsoft náležitě odpověděla na třetí oznámení o námitkách.

Společnost Microsoft požádala, aby jí bylo povoleno předložit další důkazní prostředky v podobě informací o průzkumu a analýze zpracovaných poradenskými společnostmi Mercer a NERA. Společnosti Microsoft bylo povoleno předložit tento dodatečný materiál do 31. října 2003, a to za podmínky, že Komisi poskytne nezpracované podkladové údaje z výzkumu před předložením těchto důkazních prostředků týkajících se ekonomické stránky věci. Microsoft této podmínce vyhověl a dne 31. října řádně předložil zprávy vypracované společnostmi Mercer a NERA.

⁽¹⁾ Nařízení Rady č. 17 ze dne 6. února 1962, první nařízení, kterým se provádějí články 85 a 86 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 13, 21.2.1962, s. 204).

⁽²⁾ Nařízení Komise č. 2842/89/EEC ze dne 22. prosince 1998 o slyšení stran v určitých jednáních podle článků 85 a 86 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 354, 30.12.1998, s. 8 – 21).

Účast třetích stran na řízení; vzájemné poskytování informací

Společnosti Sun byla jakožto formálnímu stěžovateli poskytnuta verze oznámení o námitkách, která neměla důvěrný charakter.

Kromě společnosti Sun se řízení aktivně zúčastnil velký počet dalších třetích stran, jimž bylo přiznáno postavení zainteresovaných třetích stran.

Třetím stranám byly poskytnuty verze všech tří oznámení o námitkách, jež nebyla důvěrná, jakož i odpovědi společnosti Microsoft. Tyto písemné verze byly zaslány společnosti Microsoft pro podání připomínek. Díky vzájemnému poskytování všech zásadních dokumentů mezi stranami a třetími stranami se daná věc vyznačovala vysokým stupněm transparentnosti mezi různými stranami, jež měly na této věci určitý zájem.

Dopisem ze dne 4. listopadu 2003 mne společnost Microsoft požádala, abych rozhodla, že předložení nebo zmiňování určité listiny a dvou zpráv, a sice zprávy stěžovatele a jisté třetí strany, jež Komise zaslala společnosti Microsoft dne 3. listopadu, nebude při ústním slyšení přípustné. Tuto žádost jsem zamítla, jelikož se zprávy týkaly daného případu, ale účastníky slyšení jsem informovala, že společnost Microsoft neměla dosud dostatečnou příležitost k předložení formálních připomínek k těmto dokumentům.

Ústní slyšení

Ve své písemné odpovědi na třetí oznámení o námitkách požádal Microsoft o ústní slyšení.

Ústní slyšení se konalo ve dnech 12., 13. a 14. listopadu 2003. Kromě společnosti Microsoft se jej zúčastnil stěžovatel a osm zainteresovaných třetích stran. Po zahájení jednání byl jeden a půl dne vyhrazen pro prezentaci společnosti Microsoft, aby měla dostatečnou příležitost k předložení vlastních argumentů v ústním řízení. Stěžovatelům a zainteresovaným třetí stranám bylo k předložení vlastních poznámek uděleno slovo na dobu třiceti minut až dvou hodin. V závěru společnost Microsoft využila možnosti přednést při ústním slyšení připomínky k tvrzením třetích stran a následně je předložila i v písemné podobě.

V průběhu ústního slyšení se jedna ze třetích třetí stran (RealNetworks) snažila vyvrátit tvrzení společnosti Microsoft, že její operační systém Windows nemůže řádně fungovat bez funkcí programu Windows Media Player. Její prezentace vedla k výměně názorů na to, zda společnost RealNetworks zcela odstranila binární kód aplikace Windows Media Player z Windows. Komise pozvala zástupce společnosti Microsoft a RealNetworks do svého sídla v Bruselu s cílem přezkoumat správnost prezentace společnosti RealNetworks. Dne 23. ledna 2004 zopakoval RealNetwork svou prezentaci, tentokrát na notebooku, v přítomnosti zástupců Komise a společnosti Microsoft. Tento přenosný počítač byl poskytnut společnosti Microsoft pro další prověření důkazů; dne 6. února 2004 předložila společnost Microsoft své připomínky.

Dopis Komise ze dne 16. ledna 2004

Dne 16. ledna 2004 bylo společnosti Microsoft umožněno další nahlédnutí do spisu. Týž den zaslala Komise společnosti Microsoft dopis. Účelem dopisu bylo zamezit případným nedorozuměním ohledně závěrů, k nimž mohla Komise dospět na základě určitého množství listinných důkazů a důkazů shromážděných během ústního slyšení, které byly procesně zajištěny zápisem do protokolu. Proto byl v příloze uvedeného dopisu obsažen celkový přehled těchto listinných a jiné důkazní prostředků a závěrů, k nimž Komise dospěla na základě jejich vyhodnocení. Kromě toho Komise ve svém dopise ze dne 16. ledna 2004, který reaguje na odpověď společnosti Microsoft na třetí oznámení o námitkách, upozornila na správný výklad námitek v oblasti interoperability. Společnosti Microsoft byla dána možnost vyjádřit se do 30. ledna 2004 k oběma aspektům tohoto dopisu.

V dopisech ze dne 24. a 27. ledna sdělila společnost Microsoft svůj názor, že dopis ze dne 16. ledna 2004 obsahoval několik nových prvků a že by proto mohl představovat nové a oznámení o námitkách, které nebylo vzato v potaz. Společnost Microsoft rovněž požádala o sdělení, kterých odstavců oznámení o námitkách se týkaly závěry v příloze k dopisu Komise ze dne 16. ledna a požádala o prodloužení lhůty na odpověď do 13. února 2004. Vyžádaná informace byla společnosti Microsoft podána dne 27. ledna 2003. Dopisy ze dne 30. ledna a 5. února byla lhůta pro podání připomínek poskytnutá společnosti Microsoft prodloužena do 8. února 2004.

Dne 7. února 2004 předložila společnost Microsoft své připomínky k příloze dopisu Komise ze dne 16. ledna. Společnost Microsoft konstatovala, že dopis ze 16. ledna obsahoval nové námitky. Navíc požádala o potvrzení, že její připomínky budou zohledněny.

Ve svém stanovisku vyjádřeném v dopisech ze dne 30. ledna a 20. února 2004 jsem uvedla, že dopis Komise ze dne 16. ledna 2004 mohl nepochybně umožnit společnosti Microsoft správně porozumět námitkám v oblasti interoperability i závěrům, které Komise vypracovala na základě určitých částí spisové dokumentace. Proto jsem nesdílela stanovisko společnosti Microsoft, podle něž tento dopis představoval uznané nové oznámení o námitkách. Ve svém dopise ze dne 20. února jsem však potvrdila, že Komise samozřejmě vezme v úvahu podstatu odpovědi společnosti Microsoft.

V průběhu řízení byly některé námitky vznesené v druhém oznámení o námitkách vzaty zpět; konkrétně se jednalo o námitky týkající se technologického vlivu, diskriminačního udělování licencí a zneužívání licenční politiky.

Vzhledem k výše uvedené skutečnosti se domnívám, že v dané věci bylo učiněno zadost právu společnosti Microsoft a třetích stran na slyšení.

V Bruselu dne 18. března 2004.

Karen WILLIAMS
